

FİLİKÖ FANZİN

Denizde
evimiz yok

Gökyüzünde
HAYALLERİMİZ
var

sayı:

2

DENİZCİLİK LİSELERİNDEKİ KADIN ARKADAŞLARA TAVSİYELER

Okula ilk girdiğiniz anda herkesin gözü üzerinizde olacaktır, dikkatlice bir şekilde sizi inceleyen, süzen bakışlar...

Rahatsız olmamak elde değil.O an istediğiniz tek şey bir an önce sınıfa girmek, en arka sıraya geçip kimsenin sizi görmemesini sağlamak.Okula girdiğinizde koridorda ilerlerken her adımda önünüze çıkan uzun boylu iri cüsseli yaratıklar sizi korkutmasın zira bir süre sonra aralarından bazıları en iyi dostunuz olabilir.

Erkeklerin sizi süzen bakışlarının altında bir neden aramayın. Düşünün uzun süredir aynı düzende yaşadığınız evde kendi odanıza bir mobilya ekliyorsunuz.Odaya her giriş çıkışınızda uzun bir süre bu eşya dikkatinizi çekecektir. Özellikle diğer eşyalarınızdan daha farklıysa...

Erkeklerin yoğunlukta olduğu bir kızın durumu da bundan farksızdır. Hemen kendinizi kaptırmayın. Dikkat etmeniz gereken bir nokta da bulunduğunuz okuldaki kişilerin arasında size iyi niyetli yaklaşanlar olacağı kadar kötü niyetli yaklaşanlar da olabileceğidir. Üzerinize bir anda gelen bu ilgi bombardımanını gözünüzü korkutmasın. Seçimlerinizi doğru yapın.

Okulda az kız olduğunuzdan dolayı kendinize yaptığınız en ufak bir değişiklik hem öğretmenleriniz hem de arkadaşlarınız tarafından dikkat çekecektir. Bu değişiklikler iyi ve kötü yönde olmak üzere bir çok eleştiri alacaktır. Kötü eleştiriler canınızı sıkmasın. Genelde kıskançlık yüzünden yapılan eleştirilerdir. Sadece kendinize yakın hissettiğiniz kişilerin düşüncelerini dikkate alın. Ayrıca hemcinslerinizle iyi ilet işim kurmaya bakın. Aksi takdirde sizi zor günler bekliyor diyebilirim.

Arkadaş ortamındaki muhabbetlere değinecek olursak,kızlar sizi zor günler bekliyor. Öncelikle muhabbetlerin temeli cinsel konulara dayanıyor. Alışana kadar çok sıkıntılı zor günler geçireceksiniz. Ama hemen karamsarlığa kapılmayın. Tavrınızı baştan koyarsanız azla sıkıntı çekmezsiniz.

Okul hayatınızı en çok etkileyecek noktalardan birine geldi sıra. Öğretmenlerle olan ilişkiniz. Genelde okulda sayılı kızlardan biri olduğunuz için öğretmenlerin gözüne fazla batarsınız. Yaptığınız her hareket dikkat çeker ve aklınıza gelmeyen noktalara çekiliverir. Arkadaşlarınızla ilişkilerinize bu açıdan çok dikkat etmelisiniz.

Meslek derslerinde kaptanlar "kız olmasaydı ben size neler söylerdim bakın" tarzında tutumlarda bulunabilirler. Bu tutumlar hoşunuza gitmeyecek biliyorum. Kendinizi sanki o ortama ait değilmiş gibi hissedeceksiniz. Fazla takmayın, gelip geçici şeyler. Sayılı kız olduğunuz için hocalarınız her şeye karışmaya başlayacaklar

Saçınızdan tutun da yaptığınız arkadaşlıklara kadar. Her şeye karışacaklar. Tabii ki bu bir süre sonra sizi sıkmaya ve psikolojik anlamda yormaya başlayacak. Sakın üzölmeyin. Yapmanız gereken şey basit. Öncelikle sakın olun ve onlara aslında diğerlerinden farklı bir tarafınız olduğunuzu gösterin.

Asla "peki hocam,tamam hocam, anlıyorum. bir daha olmaz" kelimelerini kullanmayın. Ben denedim kendinizden ne kadar taviz vererseniz o kadar can yakıcı oluyor ve üstünüze daha çok geliyorlar. Kırıcı olmadan uygun bir dille kendinizi savunun. Bir süre sonra hem hocalarınızla hem de arkadaşlarınızla ilişkileriniz yoluna girecektir. Yazdıklarım gözünüzü korkutmuş olabilir. Ama karşınıza ne zorluk çıkarsa çıksın hayallerinizden vazgeçmeyin.

Şunu da unutmamak gerek ortam çok iyi ve sıcak. Eğer sizin de hayallerinizde bir kadın denizci olmak yatıyorsa siz de bu tecrübeyi tadıp bu zorluklarla başa çıkmayı öğrenmelisiniz.

Denizcilikteki ast-üst ilişkisi abikardeş ilişkisine dayanarak üst görevdeki kişinin alttaki kişiye tecrübelerini aktarmasına dayanır. Tabii bu ilişki de bilgiyi bilen yani tecrübeli kişi üstte, bilgiyi bilmeyen yani tecrübesiz kişi alttadır.

Bu ast-üst ilişkisi doğal olarak hiyerarşiyi barındırır. Bu hiyerarşi bilginin aktarımında kullanılması gereken bir yöntem veya ilişki biçimidir.

Hiyerarşi ve itaat kardeş kavramlardır ve iç içe geçmiştir. Hiyerarşi piramidin altında kalanlar üsttekilere itaat yani sonsuz hizmet etmek ve üstün her dediklerini yapmak zorundadır.

Sürekli itaat ise itaat eden insanın zamanla kendi özgünlüğünü yitirmesine yol açar. Bir insan düşünün hayatının her alanında ne yapacağını bir başkası söylüyor. Ne yapacağını söyleyen o kişi gittiğinde o insan düşünceler ve ya objeler üretebilir mi ? Üretemez, yalnızca eski yaptıklarını tekrarlamakla ibaret kalır.

Bu itaat kültürü aynı zamanda insanı insanlıktan çıkaran ve onun nesneye yani eşyaya dönüşmesine neden olan bir ilişki biçimidir. Bir bilgisayar düşün ya da elindeki telefona bak. Senin söylediğinden başka bir şey yapamaz.

Tamamen senin emirlerini ve komutlarını yerine getirmekle görevlidir.

Yani hiyerarşi bir insanın yaşından, toplumsal statüden veya elinde bulundurduğu güçten kaynaklanarak kendinden daha aşağıda gördüğü insanların üstünde bir emir komuta itaat ilişkisi geliştirmesidir.

DENİZCİLİKTE AST ÜST İLİŞKİSİ

İnsan vücudunda beyin çok önemlidir. Ama beyin kadar diğer organların da hakkını yememek lazım. Sonuçta kalp olmazsa beynin hiç bir işlevi kalmaz. Aynı şekilde böbrek, mide, bağırsak olmazsa da. Kaptanın da bir beyin, bir kalp gibi, mide gibi olmaz olmaz görev ve sorumlulukları vardır.

Ama bu sorumluluklar hiçbir gemicinin, yağcının, stajyerin önemini azaltmaz. Ve hiçbirini bir diğerinden daha önemli veya kıymetli kılmaz. Bu yüzden biz Madagaskar'daki Libertatia gibi Ukrayna'daki Kronstadt gibi hiyerarşisiz bir denizciliğin olabileceğini inanıyoruz.

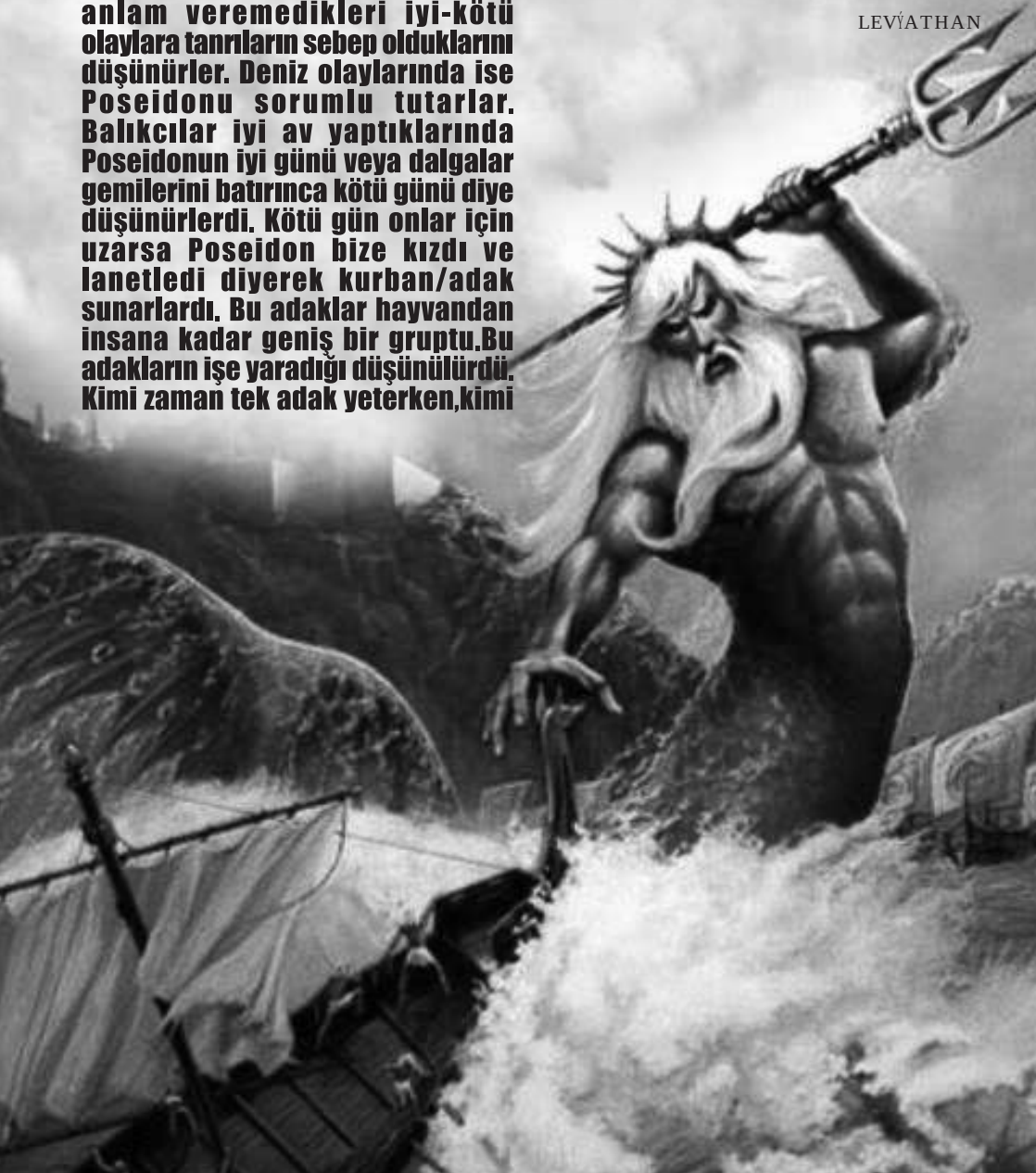
Gemide kaptan işi personele yükler. Ama aslında böyle olmamalı. Gemide herkes üstüne düşen görevi yaparsa hiyerarşi ve üstünlük ortadan kalkar. Bu belirlenen görev ve sorumlulukları da her kili kendi belirler.

POSEİDON

Bir tanrı doğruyu simgelemelidir. Ancak her zaman doğruyu simgelemek zorunda değil. Aslında hiç bir tanrı tam anlamıyla doğruyu simgelemez. O dönemin insanları anlam veremedikleri iyi-kötü olaylara tanrıların sebep olduklarını düşünürler. Deniz olaylarında ise Poseidonu sorumlu tutarlar. Balıkçılar iyi av yaptıklarında Poseidonun iyi günü veya dalgalar gemilerini batırınca kötü günü diye düşünürlerdi. Kötü gün onlar için uzarsa Poseidon bize kızdı ve lanetledi diyerek kurban/adak sunarlardı. Bu adaklar hayvandan insana kadar geniş bir gruptu. Bu adakların işe yaradığı düşünülürdü. Kimi zaman tek adak yeterken, kimi

zaman toplu adaklar sunulurdu. Bu adaklar süslenip değişik yollarla sunulurdu. Bu adakların altında kahraman olma düşüncesi veyahut ölme korkusu bulunurdu.

LEVİATHAN

MARMARA CANAVARI

Yaklaşıp ağacın gövdesine sarılıp da ağacın kabuğunun yumuşak olduğunu ve kımıl kımıl hareket ettiğini hissedince babayiğitlik filan kalmamış tabii aynen tabanları yağlamış.

Deniz canavarları gerçek midir? kurmaca mıdır? Bilemesek de bu tür hikayelerin insanları heyecanlandığı gerçek. Bende sizinle bir deniz canavarı hikayesi paylaşacağım. Marmara Denizi'nin bilinmez sularında yaşayan gizemli bir canavar ve bu canavarla karşılaşmış insanların hikayelerinden biri.

Gecenin bir yarısı teknelerini limana bağlayan iki balıkçı, Anadolu pikaplarına atlayıp evlerinin yolunu tutmuşlar. Yol mezarlık yanından geçiyormuş. Arabayı süren bu mezarlıktan korktuğu için dualar ediyormuş. Diğeri batıl korkuları olmadığından arkadaşıyla dalga geçiyormuş.

Bu sırada şoför aniden frene asılmış. Çünkü ince bir ağaç enlemesine yola devrilmiş. Şoför 'Ben hayatta inmem' demiş. Diğeri babayiğit bir adammış, 'Ben tek başıma hallederim' deyip çıkmış arabadan. Gece karanlığında ince uzun ağaca bakıp: 'Kavak ağacı galiba' demiş. Yaklaşıp ağacın gövdesine sarılıp da ağacın kabuğunun yumuşak olduğunu ve kımıl kımıl hareket ettiğini hissedince babayiğitlik filan kalmamış tabii aynen tabanları yağlamış.

Arkadaşını dikkatle izleyen şoför ağacın hareketlendiğini ve yukarı doğru kalktığını görünce, karşısındakinin ağaç değil de, ben diyeyim on sen de yirmi metre boyunda, dev bir yılan olduğunu fark etmiş. Yılan başını kazdığı mezardan çıkarınca dehşete düşen şoförün saçları o anda bembeyaz kesilmiş. Şansları varmış ki karnını mezarda doyurduğu için canavar ne şoföre ne de arkadaşına saldırmamış. Denize doğru akıp gitmiş. İki arkadaş perişan halde köylerine dönmüşler.

Sonradan köyün yaşlılarından yılanın Marmara denizinde yaşayan ve denize yakın mezarlardaki, yeni gömülen ölüleri yiyerek yaşayan bir canavar olduğunu öğrenmişler. Anlattıklarına göre daha önceleri yılanın çok aç kaldığında balıkçı teknelerine dahi saldırdığı olurmuş. O zamanlarda Yalova ve Kumla'da da ortaya çıkarmış. Marmara Canavarı'yla karşılaşan herkes söz birliği etmişcesine yılanın bir kavak ağacı boyu ve eninde olduğunu söylermiş. Ama yıllardır Marmara Canavarı'nı gören olmamış.

tüketim manyaklığı

Tüketim manyaklığı insanların çoğunluğunda hatta hepimizde olan moda yaratmak için güzel giyinmek için herkesten daha iyi olduğumuzu kanıtlamak için yapılan alışveriş hastalığıdır. İnsanlar gerekli gereksiz her şeyi alırlar. Bunun için paranız olması ve size uygun şartların olması yeterli değil mi ? Hatta paranızın olmaması dahi sizi engelleyemez. Çünkü kredi kartlarınız sizin bankaya borçlanmanız için hazırdır. Bu hastalığın sebebini gelin beraber inceleyelim. Bu güç gösterilerinin sebebi çocukluğumuzdan gelen bir alışkanlık mı ? Şimdi çocukken hepimiz bir çok şey istemiştik ve istediğimiz şey alınmadığı zaman ağladık. Peki siz neler için ağladınız ? Size bez alınmadığı için mi ? Ya da mama almadıkları için mi ? Biz evde onlarca olduğu halde oyuncak için ağladık. Çocukluğumuzdan beri süregelen bu hastalık ergenliğimizde son model telefonlar istemelerle, kıyafetlerimizin modaaya uygun olması için daha çok kıyafetler istemelerle devam ediyor. Ya büyüyünce ? Büyüyünce de tabi ki isteklerimiz de büyüyor. Araba ve ya daha çok mücevher daha çok güzellik eşyaları. Peki bunca şeyin hepsini neden alıyoruz? Bize bir tane telefon bir tane araba yetmiyor mu ? Daha da alınca daha da mı güçlü oluyoruz yoksa ? Aslında öyle değil bu bizim daha da güçsüz olduğumuzu ortaya çıkarıyor.

Bu konuya bir de denizciler üzerinden bakalım. 3-6 ay denizde geçirdikten sonra elimizde karaya çıkınca çok büyük miktarda para oluyor. Ve bu parayı çok çabuk harcıyoruz genelde . Çünkü insanın içindeki şey ne kadar çok olursa o kadar kolay bırakıyor.

Ailemizdekilere hediyeler kendimize gerekli gereksiz herşey almalar ve daha niceleri

Peki şimdi denizcinin tüketim manyaklığına bakalım. Onlarca gün denizde geçirdikten sonra ve elinde o kadar para varken, paradan o kadar uzak durmuşken, insan harcayacak ne kadar çok şey bulabilir değilmi? evde bir sürü ayakkabısı varken beş altı çift daha eklemek sizce de mantıksız değil mi? Denizci denizdeyken bu asosyallik hayatından sonra karaya çıkması üzerine tekrardan nasıl sosyal olabılır? Tabii kide alış veriş yaparak alışverişin sadece güç duygusuyla alakası yoktur. Aslında mutlu olma duygusu onu tetikliyor. Bunun sebebine gelince; Siz hiç reklamlarda ağlayan birini gördünüz mü? Ne bileyim *nike*, *adidas* veya *de facto* O nice reklamlarda hep sırtıyorlar değil mi? Bu da ister istemez insanın bilinç altına yerleşiyor. İnsanlar ise şunu sanıyor: Çok alış-veriş yaparsak daha mutlu oluruz. Biz denizciler de asosyal bir ortamdan çıkıp hem mutlu olmalı. Hem de sosyal.

Peki ne yaparak daha çok para harcıyıp daha çok tükettiren bu hastalığı bitirebiliriz? Çözümü bence kolay. Paylaşmak ve dayanışmak. Paylaştıkça çoğalır her şey. O sahte mutluluklar yerine gerçek mutluluklar yaşarız. Denizci bol harcamalar yapmak yerine, paylaşma duygusunu arttırırsa tüketimin manyaklığının önüne geçebiliriz. Sonuçta her şey 'benim' değil, her şey 'bizim' oldukça yani paylaştıkça kazanacak olanda bizleriz.

KÖSTEBEK

Daha çok para harcıyıp daha çok tükettiren bu “hastalığın” çözümü çok kolay.

OKULLAR İNSANLARI İKTİDARIN
İSTEDİĞİ ŞEKİLDE YETİŞTİRİR.
İNSANLARIN YARATICILIĞINI SINIRLAR.
VE HAYAL GÜCÜNÜ ENGELLER.

FİLİKA

MÜNAZARA

OKULSUZ TOPLUM

MÜMKÜNDÜR

Hacı Rahime Ulusoy Denizcilik Lisesi'nde sınıflar arasında yapılan münazaranın finali gerçekleşti. Final konusu "okulsuz toplum mümkün müdür" idi. Öğrencilere tabii ki okulun gereksiz ve kötü olduğunu söylemezler çünkü bu kurumda başkalarının çıkarlarına hizmet etmek ve itaat etmek aşılammıştır..

Ve münazarada okulsuz toplumu savunan arkadaşlar bunu çok iyi şekilde anlattılar. 9. sınıflar, tez,"okulsuz toplum mümkündür" 10. sınıflar antitez "okulsuz toplum mümkün değildir" i savundular.

Tez grubu: "-Okullar, eğitimin verildiği bütün faaliyetlerin gerçekleştirildiği kurumlardır. Önce eğitimin köküne inmek istiyorum. Eğitim kelimesinin kökü eğmekten gelir. Okullar insanları iktidarın istediği şekilde yetiştirir. insanların yaratıcılığını sınırlar. Ve hayal gücünü engeller. Bir marangoz ağaçtan kendine bir mobilya ya da sandalye yaparken o ağacı yontar işte okullar da insanları bu şekilde kendi istedikleri şekilde yontar. Toplumun nasıl olmasını istiyorlarsa insanları öyle yetiştirirler. Okullar kötüdür eğer siz de okulları savunuyorsanız siz de kötüsünüz! Öğreten, öğrenene göre

mutlak üstündür. Şu anda okumakta bulunduğumuz okullara bakalım; Okuduğumuz okullarda öğrenen öğretene muhtaçtır. Öğreten elindeki bilginin hepsini öğrenenle paylaşmaz sadece bir kısmını verir. Bu şekilde öğreneni kendine muhtaç eder ve itaat ettirmeyi başarır. Bana göre okullar yarı açık cezaevleridir. Çocuk suçludur çünkü doğar doğmaz rekabet nedir bilmez. Çocuk suçludur çünkü doğar doğmaz bencillik nedir bilmez. Çocuk suçludur çünkü oyundan başka da bir şey düşünmez. Ve biz bu suçların cezası olarak bu insanları okula kapatıyoruz. İnsanlar okulda bencilleşmeyi öğrenirler. Bu konuda kantin örneği vermek istiyorum: Kantinden hepimiz büsküvi falan almışızdır ama büsküvi alan bazı arkadaşlarımız da var. Şu şekilde ceketinin cebine koyuyorlar ve paylaşmamak için gizli gizli ders arasında da ceketin cebinden çıkarıp tane tane yiyorlar. Bunu çoğumuz yapmışızdır. Okullardaki militarizmle de itaat kültürü verilmesi amaçlanır. Okullardaki insanlar yani biz öğrenciler

sınavlar yüzünden de adeta bir yarış atına çevriliyoruz ve en yakın arkadaşlarımızla bile arkadaşlık ilişkilerimiz bozuluyor. Tekrardan söylüyorum. Okullar kötüdür eğer sizde okulu savunuyorsanız siz de kötü sunuz. Söyleyeceklerim bu kadar. Teşekkür ederim." dedi

697 puanla tez grubu kazandı. Salondaki öğrenciler tez grubunu alkışladılar. Biz öğrenciler okulsuz toplum olabileceğine inandık. Çünkü eğitimin ve okulun bizi nasıl baskı altında tuttuğunu biliyorduk. Ama münazaranın sonunda öğretmenler sanki ellerinde büyük bir kanıt varmışçasına, onca çürütmelere ve yerine koydukları düzene karşı okulsuz toplum olamayacağını söylediler. Gerçi bu gayet normaldi. Okulda bir piyon gibi öğrencileri kontrol altına almaya çalışan ve bu işten para alan bir öğretmen neden okulsuz bir toplum olabileceğini savunsun ki ?

DUMRUL

Okulda, DİSİPLİN CEZALARINA KARŞI

*Paylaşma ve dayanışmayla
örülü özgür dünyada hiçbir
işe yaramayacak bilgiler..*

Disiplin cezası:

Öğrencilerin kendilerinden beklenen davranışları göstermemeleri ve belirlenen kurallara uymamaları hâlinde verilen kınama, okuldan uzaklaştırma, okuldan tasdikname ile uzaklaştırma ve örgün eğitim dışına çıkartma cezalarından birisini kapsar. Disiplin cezalarına maruz kalmamak için öğrencilerin belirli kurallara, koşulsuz uyması gerekir.

Kınama:

Öğrencinin yazılı olarak uyarılmasından sonra cezayı gerektiren davranışın tekrarı halinde verilmesi gereken cezayı,

Okuldan Tasdikname ile Uzaklaştırma:

Öğrencinin, başka bir okulda öğrenime devam etmek üzere okuldan uzaklaştırılmasını gerektiren cezayı

Örgün Eğitim Dışına Çıkma:

Öğrencinin akşam liseleri dışında devam zorunluluğu olan okul/kurumlara kayıt yaptırmamak üzere okuldan tasdikname ile uzaklaştırılmasını gerektiren cezayı ifade eder.

Diyelim ki disiplinlik oldunuz YA SONRASI ???

Hepimizin başına gelmiştir; Kılık kıyafetten, kopya çekmeye, kavga

etmeye, dersten çıkmaya, okuldan kaçmaya, sigara içmeye, öğretmenle dalaşmaya, düşüncelerimizi söylemeye kadar birçok şey disiplin cezası almamızı gerektirir. Zaten okul da bireyi eğitme, disipline edip hizaya sokma kurumu değil mi? Olacak o kadar. Yeter ki içinde bulunduğumuz yeri iyi tanıyalım, önlemlerimizi de ona göre alalım değil mi ?

Şimdi sizlere disiplin cezalarından korunma yollarını anlatacağım.

Diyelim ki bir şeyden ötürü disiplinlik oldunuz.

Öncelikle ne yapmış olursanız olun inkâr çok önemlidir. Öğretmenler genelde hiçbir ceza almayacakmışınız gibi size 'suçunuzu' itiraf ettirmeye çalışacaklardır. Tabi bir yalana kanmayacağız yine biz bir şey yapmadık ve neden bahsettiklerini bilmiyoruz diyeceğiz. Size 'iyi' ve 'kötü' polis gibi yaklaşan öğretmenler de olacaktır. Psikolojik olarak yıpratıp ağzımızdan açık aramak için çalışacaklardır. Biz yine o iki cümleyi kuracağız "ben bir şey yapmadım," ve "neden bahsettiğinizi bilmiyorum.."

Diyelim ki yaptığınız eylem bir öğretmen tarafından görüldü ya da bir öğrenci tanık var.

Yine en iyi yapmamız gereken şeyi yapıp inkâr ediyoruz. "O gördüğünüz ben olamam," "Kimden bahsediyorsunuz ?.. Derlerse şahit olan bir arkadaş var. O zaman da sizi ispiyonlayan arkadaşına karşı yalanlamalar yapabilirsiniz. "Önceden olan bir kavgamız var, kendisi bana iftira atıyor," Hatta arkadaşına dönerek "sen ne kadar iftiracı bir pisliksin itiraf etsene," diyerek bu durumdan mağdur

olduğunuzu gösterebilirsiniz. Eğer ellerinde ispat edecek bir belge yoksa buraya kadar her şey kolay.

Ya kameralara

yakalandıysanız ? İşte o zaman da o kişinin kendiniz olmadığını söyleyebilirsiniz. Eğer siz olduğunuz çok belli ise bunun bir montaj olduğunu söyleyerek durumu kurtarmaya çalışın.

Sizden dilekçe yazmanızı isteyeceklerdir.

Dilekçeye "Neden bahsedildiğini bilmiyorum. Üzerime atılan suçlamaları reddediyorum," diye yazabilirsiniz.

Eğer işler iyice sarpa sardıysa ve okuldan atılma durumuna geldiyse, sizden yapılan suçlamaları kabul etmeniz için imza isteyeceklerdir. İmzayı atmayın. Zaten atılan imza da 18 yaşından küçük olduğunuz için kabul olmaz ve ailenizin imzası gerekecektir. Ailenize imzayı attırmayın. Ailenizi eğer çocuğu okuldan almazsanız atacağız diyerek tehdit edebilirler. Asla geri adım atılmamalı ve aileniz bu tehditlere kanıp imza attırmayın. Çünkü attığınız imza tasdiknameyi istediğiniz anlamına gelebilir.

Aile imzayı attığı takdirde sizi okuldan atabilirler. Ancak yılmayın. İtiraz dilekçesi vererek dava açın. Dava kabul olduğu takdirde yürütmeyi durdurma kararı çıkacaktır. Yürütmeyi durdurmakla birlikte siz de okula geri dönebilirsiniz. Okuldan atılıp atılmadığınız ise dava sonucuna bağlıdır. Ancak dava 2-3 sene sürer ve siz de o sürede mezun olabilirsiniz.

UMUT YOLCULARI

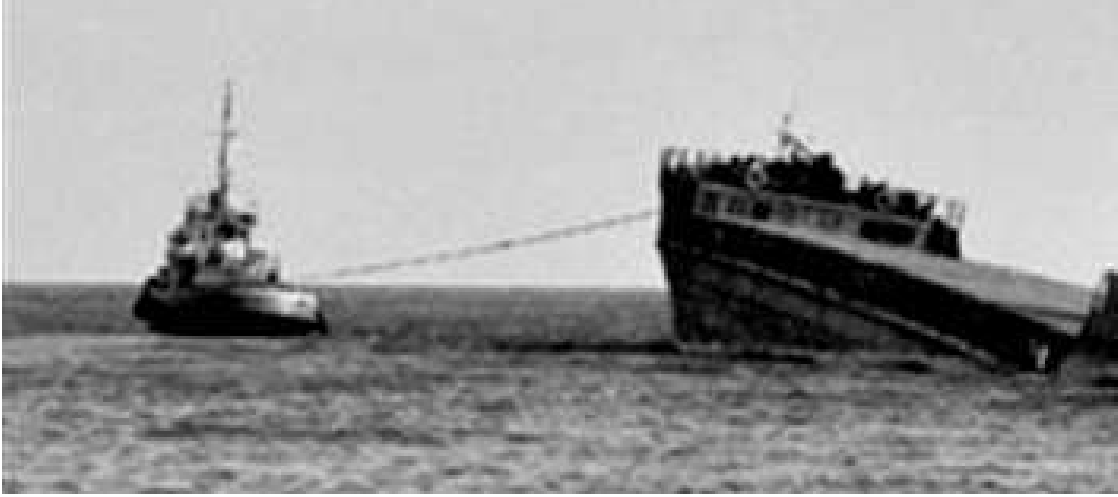
Bir kaptanla anlařan 64 gmen
tüm geçmişini satıp,kaptana verdiler
hayallerini.Bir yolcu teknesinin
kapısında umuda yolculukları başladı.

UMUT YOLCULARI

Bir kamarada 64 ceset. Bazıları kamaradan çıkmış denizin üzerinde yüzmekte ama cansız bir şekilde. 34 ü çocuk. Daha oyun oynamadan, oyun nedir bilmeden ölen 34 çocuk. Özgürlük nedir bilmeden denizde cansız yüzen denize gömülen insanlar. Onlar bir umudun yolcularıydı. Umuda giden bu yolda başkalarının yüzünden hayata veda ettiler.

Bir başka coğrafyada ise "genişletilmiş kanunlar ve yasalar" vardı. Suriye'ye göre özgür görünüyordu. Ama özgürlük neydi ki? Bir kafesten çıkıp daha büyük kafese girmek neyi ifade ederdi ki? O diğer coğrafyada Avrupaydı. Tüketim ahlakının yaygın olduğu, tükettikçe tükenen insanların diyarıydı. Burada aşklar yalandı. Devlet ahlakını yine dayattı. Tektip düşünce yine vardı. Görünen bir savaş yoktu ama insanların birbiriyle olan rekabeti savaştan farksızdı.

Suriye'de savaş, kan, ahlak herkesin prangası olmuştu. Kimileri bu prangayı takar, kimileri kırardı, kimileri de prangayla kaçmaya çalışırdı. Savaşta kan vardı, tecavüz vardı, yağmalama vardı. Açlık vardı. Devlet kanunlar koydu. İnsanların ahlakını belirledi. Aşk yasaktı, sevmek yasaktı. Tektip kıyafetler vardı ve okullarda tektip düşünceler. İnsanların düşünmesi suçtu. Kadınların konuşması dahi suç.

Ya mücadele edeceklerdi ya da buralardan kaçıp gideceklerdi.

Umut yolculuğu başlamıştı. Binlerce göçmen savaşın acımasızlığından kaçıyordu. Kaçarken vurulanlar, ölenler, ailesini kaybedenler... Kaçış zordu ve acıydı. Dikenli telleri aşmak, ölmeden sınırı geçmek gerekiyordu. Sınır...

Kalemle çizilmiş bölünmüş coğrafyanın uğrunda ölen çoktu. Kardeşçe yaşamak herkesin istediği idi ama kardeşlik bile kirletilmişti. Parası olan kardeşti, parası bitense düşman. Devletler gibi. Çıkarlar ve para işliyordu.

Devlet erkanları çizdikleri sınırlar içerisinde otururken, oturdukları o yüce koltuktan o sınırları belirlemeleri hiç de kolay olmayacaktı. Sonuçta o sınırlarda savaşmak kadar o koltukta oturmak da zordu. Umut yolcuları o kanlı sınırlardan özgürlük için kaçıyordu.

Bir kaptanla anlaşılan 64 göçmen tüm geçmişini satıp, kaptana verdiler hayallerini. Bir yolcu teknesinin kapısında umuda yolculukları başladı.

Tuvaletlerini tutmak zorundalardı, açlığa dayanmak zorundalardı. Kaçarken yanlarına yiyecek alamamışlardı. Dışardan sesler geliyordu. İnsanlar telaşlıydı. Koşusuyorlardı. Filikalar iniyordu.

Sessizlik bürüdü bir anda gemiyi. ne olduğunu anlamak için kapıyı açmaya kalkan göçmenlerden biri kapının kilitli olduğunu anladı. Her şey yana kayıyordu. Tekne yan yatıyordu. Sanki tüm göçmenler üst üste düştüler.

Diğer yandan teknede göçmenlerin dışında yolculuk yapan insanlarda vardı. O diğer insanlarsa içtikleri içkilerle, eğlenceleriyle, o sahte hayatlarıyla yollarına devam ediyorlardı. Alt kamarada acı çeken o göçmenleri görmeden. Zaten görseler de muhtemelen göçmenlere yardım etmek yerine onlarla aynı teknede bulunmaktan şikayetçi olacaklardı.

Göçmenler birbirinin üzerinde, sıkışık nefes bile alamayacak şekilde Yunanistan açıklarına geldiler.

Kapının altından su gelmeye başladı. Kapıya yüklenmeye başladılar. Kapı kilitliydi. Arkasına eşya konmuştu. Sular yükseliyordu. Çocukları aileleri havaya kaldırıyordu. Suyun yükselmesiyle kapının arkasındaki eşyalar hareket etmeye başladı. Tavana kadar suydü artık. Nefes alamıyorlardı. Çırpınıyorlardı. Son bir kuvvetle kapıya yüklendiler. Kapı kırıldı ama dışarı çıkacak güçleri yoktu. Birbirlerine sarıldılar suyun altında kenetlendiler birbirlerine ve teker teker çözüldü bedenleri 64 göçmen umuda giden yolda can verdiler.

DENİZCİLERİN BATIL İNANÇLARI

Denizcilik en eski tarihinden beri batıl inançların bulunduğu bir alandır. Olağanüstü ve tehlikeli koşulların içinde yaşayan denizciler kötü durumları bir olaya bağlayarak batıl inançlar yaratmışlardır. Gelin bu batıl inançlara göz atalım.

-->Özellikle 1700'lü yıllarda muz meyvesinin kötü şans getireceği düşünülürdü.Sefer sırasında fermontasyon ile zehirli gaz çıkaran muzun, gemicileri öldüreceği düşünülürdü.

-->Gemi ile beraber koşturan yunuslar her zaman iyi olaylara işaret eder, ama her görülen köpekbalığı da kötü olaylara işaret kabul edilir, hatta kaçınılmaz bir ölüm yaşanacağı beklenirdi.

-->Kutsal kitaplar (incil,kuran vs.) çelik bir kutuya konup, geminin en yüksek direğine asılır, gemi çürüğe çıkana kadar yıllarca tutulurdu.Kutsal kitabın gemiyi sürekli koruyacağına inanılırdı.Osmanlı donanmasında çelik bir kutuya konulan Kuran her geminin grandi direğine asılırdı.

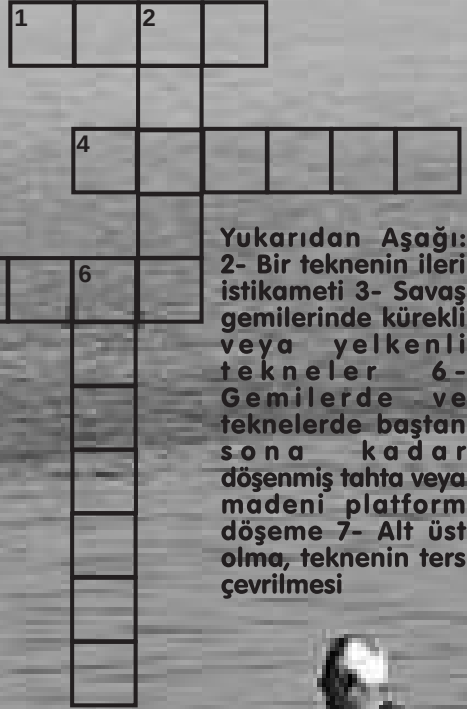
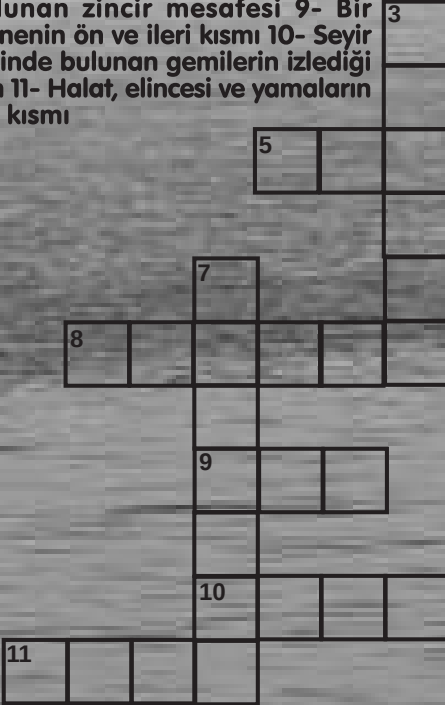
-->Köprüüstünde ısıklık çalmanın uğursuzluk olduğuna inanılır.Çalınan her ısığın fırtınaya davet çıkaracağı ve rüzgar çağıracağı zannedilirdi.

-->Gemiye ilk adınızı sol ayakla attıysanız sizi felaket beklediğine inanılır, sağ ayakla atılmasında uğruna inanılır.

*Denizde olan olağanüstü durumları
biraz önce okuduğunuz gibi
bir olaya bağlar denizciler.
Peki ya siz?
Sizin batıl inançlarınız nedir?*

Soldan Sağa:

1- Sabit halka 4- Güvertelerin üzerine alınan ağaç veya metal kürsü 5- Bir halat veya en az iki makaradan oluşan kaldırma mekanizması 8- Demir üzerinde bulunan teknelerin denizde bulunan zincir mesafesi 9- Bir teknenin ön ve ileri kısmı 10- Seyir halinde bulunan gemilerin izlediği yön 11- Halat, elincesi ve yamaların üst kısmı

Yukarıdan Aşağı:
2- Bir teknenin ileri istikameti 3- Savaş gemilerinde kürekli veya yelkenli tekneler 6- Gemilerde ve teknelerde baştan sona kadar döşenmiş tahta veya madeni platform döşeme 7- Alt üst olma, teknenin ters çevrilmesi

HAYATLARIMIZ
ÇALINMADAN
HAYALLERİMİZ
BULUŞMALI

filikafanzin@gmail.com
[facebook/filikafanzin](https://www.facebook.com/filikafanzin)